

HBD-649 Adeseori, cărarea mea

J. McGranahan

1..A - de - se - ori, că - ra - rea mea e-o ca - le
de-n - cer - cări E-o ca - le de-n - cer - ca - re grea,
dar am și mân - gă - ieri. Căci ori - și - cât de trist aș
fi, i - ni - ma mea ne - în - ce - tat E-n mâ - na bu - n-a
Dom - nu - lui, și de iu - bi - rea Lui sunt a - pă - rat

1 Adeseori, cărarea mea e-o cale de dureri
E-o cale de-ncercare grea, dar am și mângâieri.
Căci orișicât de trist aș fi, inima mea neîncetat
E-n mâna bun-a Domnului, și de iubirea Lui sunt apărat.

2 Adeseori suspin și plâng și-amară-i viața mea
Dar al credinței foc nu-i stins și nici nădejdea mea;
Căci și Păstorul meu, Isus, a plâns și El și-a suferit;
Să am curaj chiar El mi-a spus, căci El pe-orice vrăjmaș a biruit.

3 Când gânduri negre mă răpun sau când mă simt stingher
Necazul oare cui să-l spun și sfat cui am să cer?
Un Prieten bun mi-a mai rămas, iar în necaz un Frate bun
La El mă duc cu-amarul meu și dorul meu întreg doar Lui i-L spun.

4 Chiar neagra clipă-a morții când vine în calea mea
De tot și toate mă despart, când e să trec prin ea.
Dar, Tu, Isuse ești mereu cu min' și-atunci, ca orișicând
Tu mă păstrezi la pieptul Tău, păzit de brațul Tău, pân-la mormânt.